

செந்தூரன்.சி.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மொழியும் பண்பாடும் ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கமான உறவினைக் கொண்டுள்ளன. மொழியானது சமுதாயத்தைப் படம்பிடிக்கும் கருவி என்கின்றனர் மொழியியலாளர்கள். சமுதாயத்தின் பல்வேறு விடயங்களை மொழியினூடாகவே நாம் அறிந்து கொள்கின்றோம். மொழியின் கூறுகளில் ஒன்றான உருபனியலானது (Morphology) மொழியின் இலக்கணரீதியான அம்சத்தை ஆராய்கின்றது. உருபனியலானது பெயர் உருபனியல் (Noun Morphology) வினை உருபனியல் (Verb Morphology) என இரண்டு பிரிவைக் கொண்டிருப்பதுடன் காலங்கள் (Tenses) வினை உருபனியல் வகைப்பாட்டிற்குள் அடங்குகின்றது. தமிழ்மொழியானது எழுத்து வழக்கு (Written Variety) பேச்சு வழக்கு (Spoken Variety) என இரு வழக்கைக் கொண்டு காணப்படுவதுடன் எழுத்து வழக்கில் இறந்தகாலம் (Past tense) நிகழ்காலம் (Present tense) எதிர்காலம் (Future tense) என முக்காலங்கள் உண்டு. பேச்சு வழக்கிலும் இவ் வகைப்பாடுகள் காணப்பட்டாலும் இரு வழக்கிலும் காலங்களின் அமைப்பு மிக வேறுபட்டு அமைகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்கால அமைப்பு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது. அதன் நுட்பமான அம்சங்களினை வெளிக்கொண்டுவதே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும். காலங்கள் தொடர்பாக இலக்கண ரீதியான வரையறைகள் காணப்பட்டாலும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் தொடர்பாடலின் போது சந்தர்ப்பகூழ்நிலைக்கு ஏற்ப காலங்களின் பயன்பாட்டில் முரணான சில அம்சங்களை அவதானிக்கமுடிகிறது. இவ் ஆய்வானது விபரண முறையியல் (Descriptive Methodology) ஆய்வாக விளங்குவதுடன் ஆய்வின் நோக்கத்தினை அடையும் வகையில் முதல்நிலைத்தரவுகளாக அவதானிப்பு முறை (Observation Method), நேர்காணல்முறை (Interview Method) கலந்துரையாடல் (Discussion Method) என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக ஆய்வோடு தொடர்புடைய நூல்கள், சஞ்சிகைகள், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் என்பன காணப்படுகின்றன. ஆய்வுக்குரிய பிரதேசமாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசம் கொள்ளப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: காலம், வினை உருபனியல், பேச்சு வழக்கு, நிகழ்காலம்

அறிமுகம்

ஒரு சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் கருவி மொழியாகும். உலகிலே காணப்படும் மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் வேறுபட்ட அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன. சில மொழிகள் எழுத்து வழக்கு பேச்சு வழக்கு என இரு பெரும் வழக்கினைக்

கொண்டவை இவ்விரு வழக்குகளும் அமைப்பிலே வேறுபடுபவை. இம் மொழிகளுள் பேச்சு வழக்கினை கற்பதில் சமுதாய சூழல் அதிகம் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. எழுத்து வழக்கு என்பது கற்று அறிந்து கொள்ளும் ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்

இடை வழக்கு (Diglossia) அம்சத்தைக் கொண்ட மொழிகளுள் தமிழ் மொழியும் ஒன்றாகும். எழுத்துத் தமிழும் பேச்சுத்தமிழும் இலக்கண அமைப்புக்களில் பெரிதும் வேறுபட்டு அமைகின்றன. இரட்டைவழக்கு என்பது பற்றி மொழியியலாய்வாளரான கருணாகரன் (1975) குறிப்பிடும் போது ஒரு சமுதாயத்தின் மொழிப்பயனில் வெவ்வேறுபட்ட சமுதாயச் செயல்களில் பங்குபெற்று நடைமுறையில் இருந்துவரும் மொழிவழக்குகளின் நிலையைப் பற்றிய படிப்பு மொழியின் இருநிலைத்தன்மை என்கிறார். இந்த இரட்டைவழக்கு நிலை எல்லா மொழிகளிலும் காணப்படுவதில்லை. இவ் இரட்டைவழக்கை உயர்வழக்கு பேச்சுவழக்கு என இரு பிரிவாக வகைப்படுத்துகின்றனர்.

தமிழ் மொழியானது கிளைமொழிகள் (Dialects) பலவற்றைக் கொண்டுள்ளது. அவை பேச்சுவழக்கிற்கு ஏற்ப வேறுபடுகின்றன. இலங்கைக் கிளைமொழி, இந்தியக் கிளைமொழி என்ற பாகுபாடு வெவ்வேறு நாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கிளைமொழிகளாகும். இலங்கைக்கிளை மொழியானது யாழ்ப்பாணக் கிளைமொழி, மட்டக்களப்புக் கிளைமொழி, மலையகக் கிளை மொழி, முஸ்லீம் தமிழ்க்கிளை மொழி, நீர்கொழும்புத் தமிழ்க்கிளை மொழி என மொழியியலாளர்கள் பிரதேச அடிப்படையில் கிளைமொழிகளைப் பல்வேறு வகையாகப் பாகுபடுத்துகின்றனர். இக்கிளை மொழிகள் ஒலியன்கூறு, உருபன் கூறு, சொல்லியல், சொற்பொருள்கூறு, அடிப்படையில் தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டவையாக காணப்படுகின்றன. பேச்சு மொழியில் ஒலியன்கூறுகள் பிரதானமானவை [e : ə] அமைகின்றன. யாழ்ப்பாணத் தமிழானது ஒலியனியல் அடிப்படையில்

தனித்துவமான அம்சத்தைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

என்பன யாழ்ப்பாண பேச்சுவழக்குக்குரிய தனித்துவமான உயிர் ஒலிகளாகக் காணப்படுகின்றன.

தொடர்பாடலில் இவ் ஒலிகள் பயின்றவரும் சந்தர்ப்பத்தை கீழ்வரும் உதாரணங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

[etisi]அரிசி[it̪] இரு
[enbt̪]அன்பு[t̪Tiyappam]இடியப்பம்
[elɛ]அலை[stRakt̪]சிறகு
[seti]சரி
[pasɛ] பசை

[ɔTT̪t̪]எட்டு
[vɔppam]வெப்பம்
[ɔ.L̪t̪]ஏழு
[vɔŋgɑ:yam]வெங்காயம்
[mɔ. xam]மேகம்

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழில் நிகழ்கால அமைப்பில் பல்வேறுபட்ட நுட்பமான அம்சங்களை அடையாளம் காணமுடிகின்றது. இது எழுத்துத் தமிழோடு ஒப்பிடும் போது வேறுபட்ட அம்சத்தை உடையதாக காணப்படுகின்றது. தமிழ்மொழியில் எழுத்து வழக்கில் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம், என மூன்று காலங்கள் காணப்படுகின்றன. பேச்சுவழக்கிலும் இவ் முக்காலங்களும் காணப்பட்டாலும் இரு வழக்குகளிலும் காலங்களின் அமைப்பு மிக வேறுபட்டமைகின்றமை ஆய்வுப் பிரச்சினையாக அமைகின்றது.

வினை உருபனியல் (Verb morphology)

வகைப்பாட்டுக்குள் பெரும் பகுதியாக விளங்குவது காலங்கள் (Tenses). உருபனியல் அடிப்படையில் காலங்கள் நிகழ்காலம் (Present Tense) இறந்தகாலம் (Past tense) எதிர்காலம் (Future Tense) என மூன்று வகைப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தாலும் தொடர்காலம் (Progressive Tense) வினை நிறைவுக் காலம் (Perfect tense) என்ற வகைப்பாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இவை பேச்சு வழக்கினை விட எழுத்து வழக்கில் அதிகம் பயன்பாடுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன.

2. ஆய்வின் நோக்கம்

தமிழ்மொழியில் எழுத்து வழக்கில் நிகழ்காலம் (Present Tense) இறந்தகாலம் (Past tense) எதிர்காலம் (Future Tense) என முக்காலங்கள் உண்டு ; யாழ்ப்பாண பேச்சு வழக்கிலும் இம் முக்காலங்களும் உண்டு. எனினும் இரு வழக்குகளிலும் காலங்களின் அமைப்பு வேறுபட்டமைகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்கால அமைப்பு எவ்வாறு அமைந்துள்ளது. இவ் அமைப்பில் காணப்படும் நுட்பமான அம்சங்கள் எவை? எழுத்து வழக்கில் இருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது? போன்ற அம்சங்களினை வெளிக்கொணர்வதே இவ் ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

3. ஆய்வின் முக்கியத்துவம்

வினை உருபனியல் அமைப்பில் "காலம்" முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. காலம் தொடர்பாக விரிவான ஆய்வு செய்ய வேண்டியதேவை உள்ளது. யாழ்ப்பாணத் தமிழைப் பொறுத்தவரை ஒலியனியல் தொடர்பாக விரிவான ஆய்வுகள் இடம் பெற்றுள்ளது. காலம் தொடர்பாக பேராசிரியர் கைலைநாதனின் 'யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்

தமிழில் இறந்த கால அமைப்பு' என்ற ஆய்வு இதுவரை இடம்பெற்றுள்ளது. கலைமணி பட்டத்துக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட காலம் தொடர்பான ஆய்வுகள் முற்றுமுழுதாக யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழிலினை அடிப்படையாக கொண்டதாக அமையவில்லை.

பொதுவாக பேச்சு மொழியினை ஆய்வு செய்தலானது தாய்மொழி இரண்டாம் மொழி கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டின் போது எழுத்து மொழியுடன் ஒப்பிட்டு சிக்கல்களை தெளிவுபடுத்த உதவுகின்றது. இவ்வகையில் இவ் ஆய்வு முக்கியத்துவம் உடையதாக காணப்படுகின்றது.

4. ஆலக்கிய மீள்பார்வை

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் நிகழ்காலம் தொடர்பாக விரிவான ஆய்வுகள் இதுவரை இடம்பெறவில்லை. சுசீந்திரராஜா (1993) "யாழ்ப்பாணத் தமிழ்" (Jaffna Tamil) என்ற நூலில் உருபனியல் அடிப்படையில் காலங்கள் நிகழ்காலம், இறந்தகாலம், எதிர்காலம் என மூன்று வகைப்படும் என குறிப்பிடுகிறார். மூன்று காலங்களும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளதுடன் தொடர்காலம், வினைநிறைவுக் காலம் பற்றியும் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். நிகழ்காலம் பற்றி குறிப்பிடும் போது நிகழ்கால நேரத்திற்குரிய 'செயலும் தொடர் காலத்துக்குரிய செயலும் வழமையாக நிகழ்கால வடிவத்தால் குறிப்பிடப்படும் என்கிறார். நிகழ்கால வினைநிறைவுக் காலமானது (Present perfect) ஒருவருக்குள்ள அனுபவத்தைக் குறிப்பிடவும் அந்த செயல் பேசுகின்ற நேரத்திற்கு சற்று முன்பு இடம்பெறும் நிகழ்வுகளை குறிப்பிடவும், புனைகோள்களை (Suppositions) வெளிப்

படுத்தும் சந்தர்ப்பத்திலும் பயன்படுத்துவதாக குறிப்பிடுகிறார்.

“யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழில் இறந்தகால அமைப்பு” என்ற தலைப்பில்கைலைநாதன் (1993) கலைப்பீட வெளியீடான ‘சிந்தனை’ இல் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையைக் கொடுத்துள்ளார். இங்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழானது பேச்சு வழக்கு, எழுத்துவழக்கு இரண்டிலும் வேறுபடுகின்றது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

Matthews(2007) காலம் என்பது இலக்கண வகைப்பாட்டுக்குள் அடங்கும் எனவும் அதன் பங்கு நிகழ்வினுடைய நேரத்தைக் காட்டுவது என்கிறார்.

Bernard Comrie(1985) காலம் நேரத்தோடு தொடர்புடையது என்கிறார். (காலம்) Tense என்ற நூலில் காலம் தொடர்பான கோட்பாடுகள் எல்லைப்பாடுகளையும், காலம் நேரத்தின் இலக்கண ரீதியான அமைவு, நேரமும் மொழியும் (Time and Language) தனித்தியங்கு காலம் (Absolute tense) என்ற பகுதிக்குள் நிகழ்காலம் தொடர்பாகவும் விளக்கியுள்ளார்.

அகத்தியலிங்கம் (1982) நிகழ்கால இடைநிலைகள் நிகழ்காலத்தைக் காட்டும் எனவும் ஆனால் இவ் இடைநிலைகள் எதிர்காலத்திலும் வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. என்கிறார். ‘நான் நாளை வருகிறேன்’ என்ற வாக்கியத்தில் நிகழ்கால இடைநிலை காலத்தைக் குறிக்காமல் உறுதியைக் காட்டுகின்றது.

நு.மான் (1999) நிகழ்காலம் என்பது ஒரு வாக்கியம் சொல்லப்படும் அதே

நேரத்தில் ஒரு வினை நிகழ்வதை குறிக்கும் என்கிறார். தொடர்ந்து நிகழும் நிகழ்வுகளையும் நிலைமைகளையும் சுட்டுவதற்கும் நிகழ்காலவினை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ‘அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள்’ இது உடன் நிகழ்காலத்தை அன்றி எப்போதும் உள்ள நிலைமையை உணர்த்துகின்றன என்கிறார். நிகழ்கால வினைகள் எதிர்கால பொருளிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன எனக் கருத்து முன்வைக்கிறார்.

காமாட்சி (2004) வினை நிறைவு வடிவங்கள் (Perfect forms) தமிழ் மொழிக்கு ஏனைய மொழிகளின் செல்வாக்கால் இடம் பெறுகின்றது என கூறுகிறார். காலங்கள் தொடர்பாக பல்வேறு மொழியாய் வாளரிடையே பலவிதமான கருத்துக்கள் நிலவுவதைக் காணலாம்.

5. தரவு சேகரிப்பு

இவ் ஆய்விற்குரிய தரவுகள் முதல் நிலைத்தரவு இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாக அமைகின்றன.

முதல் நிலைத்தரவு (Primary Data)

- அவதானிப்பு முறை (Observation Method)
- கலந்துரையாடல் முறை (Discussion Method)
- நோக்கானல் முறை (Interview Method) இரண்டாம் நிலைத்தரவு (Secondary Data)
- ஆய்வோடு தொடர்புடைய நூல்கள்
- சஞ்சிகைகள்
- ஆய்வுக்கட்டுரைகள்

6. மாதிரி

யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழினை அடிப்படையாகக் கொண்டு மொழியியல் துறையில் 2016 இல் கல்வி கற்கும் முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம் வருட மாணவர்கள் 85 பேர் தேர்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது.

துறை சார் வி்வுரையாளர்களுடன் நேர்காணல் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

7. ஆய்வு முறையியல்

இவ் ஆய்விற்கு விளக்கமுறை ஆய்வு முறையியல் (Descriptive Methodology), ஒப்பீட்டு முறையியல் (Comparative Methodology) என்பன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒப்பீட்டு முறையியல் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தமிழ், எழுத்துத்தமிழ் ஆகியவற்றிற்கிடையே காணப்படும் நுட்பமான அம்சத்தை ஒப்பீட்டு விளக்குதலாகும்.

8. கருதுகோள்

யாழ்ப்பாணக் கிளைமொழியானது எழுத்து வழக்குடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டாலும் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்கால அமைப்பு, நிகழ்கால ஒட்டுக்கள், நிகழ்கால நேர்க்கிளவிகளில் நுட்பமான அம்சத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன.

9. காலம்

காலங்கள் தொடர்பாக மொழியியலாளர்களிடையே பல்வேறுபட்ட வரைவிலக்கணங்கள் காணப்படுகின்றன. காலங்களின் பாகுபாடானது உலகப் பொதுமை வாய்ந்ததல்ல. உலக மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு வகையான காலங்களின் அமைப்பினைக் கொண்டுள்ளன. அவை காலம் காட்டும் விதமும் வெவ்வேறு மாதிரியாக உள்ளன. சில மொழிகளில் காலங்கள் இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம், என

மூன்று வகைப்படுவதும் வேறு சில மொழிகளில் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம் என இரண்டு வகைப்படுவதும், சில மொழிகளால் காலவேறுபாடற்ற (Tenseless) மொழிகளாக காணப்படுவதும், மொழியியலாளரான அகத்தியலிங்கம் (1982) திராவிட மொழிகளில் ஒன்றான காட்டுநாயக்கி மொழியில் வினைச் சொற்கள் காலம் எதையும் காட்டாத பண்பைக்கொண்டுள்ளன என்றும், இந்நிலையில் நேரக்கிளவிகள் (Time Expressions) அடிப்படையாக உள்ளன என்றும்; நேரத்தைக் குறிக்கும் நிலை எல்லாமனித இனத்திற்கும் பொதுவானது என்றும்; மொழியை அடிப்படையாக வைத்து உருவாக்கி இல்லை என்றும்; வினைச் சொற்களில் வரும் காலம் மொழிக்கு மொழி மாறுபட்டது எனக்குறிப்பிடுகிறார்.

குழ்நிலை:- நான் நாளைக்கு படிக்கிறேன்
na:n na:laykkɪ paTikkɪRɛn

காலம்:- நிகழ்காலம்
நேரம்:- (செயலுக்குரிய நேரம்):- எதிர்காலம்

குழ்நிலை:- அவன் நாளைக்கு இந்த நேரம் விளையாடிக் கொண்டிருப்பான்
avan na:laykkɪŋɖa ne:tam vtɛya: Tikko Nɖituppa:n

காலம்:- தொடர்காலம்
நேரம் (செயலுக்குரிய நேரம்):- எதிர்காலம்

குழ்நிலை:- நேற்று இந்த நேரம் அங்கு நிற்கிறேன்

ne:RRɪ ŋɖa ne:tam aŋɖɪ nikkɪRɛn

காலம்:- நிகழ்காலம்
நேரம் (செயலுக்குரிய நேரம்):- இறந்தகாலம்

குழ்நிலை:- அவர்கள் அடுத்த மாதம் கனடாவிற்கு போகிறார்கள்.

averxalaTuʃta ma:ʃam kanaTa:vukkɪpo: Re:rxal!

காலம்:- நிகழ்காலம்
நேரம் (செயலுக்குரிய நேரம்):- எதிர்காலம்

காலம் (Tense) நேரம் (Time) ஆகியவற்றிற்கிடையே நுணுக்கமான வேறுபாட்டை கீழ்வரும் உதாரணங்கள் மூலம் விளக்கலாம்.

10. யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்கால அமைப்பு

நிகழ்காலம் என்பது ஒரு வாக்கியம் சொல்லப்படும் அதே நேரத்தில் ஒரு வினை நிகழ்வதாகும். தொடர்ந்து நிகழும் நிகழ்வுகள் நிலைமைகளைச் சுட்டுவதற்கும் நிகழ்காலத்தைப் பயன்படுத்துவர்.

தம்பி அழுகிறான்.
[ambi aLuktRa:n

நாங்கள் இரண்டு வருடங்களாக கொழும்பில் வேலை செய்கிறோம்.

na:nga! itaNTt vatTaruGa!a:xa koLumbile ve:lE seyiyRam

பறவை பறக்கிறது.
paRave paRakkiRaŕt

வெய்யில் எறிக்கிறது.
veyyil ōRikkiRaŕt

எனக்கு அடிக்கடி காய்ச்சல் வருகிறது.
enakkt aTikkaTi ka:ccal vetuŕt

இரண்டாவது குழ்நிலை (Context) உடன் நிகழ்காலத்தைக் காட்டாது. எப்போதும் உள்ள நிலைமையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கைப் பொறுத்த வரை கால ஒட்டுக்கள் (Tense affixes) காலத்தைக் காட்டும் வினைச் சொற்கள் காலத்தை மட்டுமே அடையாளப்படுத்துவதாக கருதமுடியாது. இவை பிறழ்ந்தும் வரக்காணலாம். நிகழ்காலத்தைக் காட்டும் கால ஒட்டுக்கள்

(நிகழ்கால வினைச் சொல்) எதிர்காலத்தில் வருவது குறிப்பிடக்கூடிய அம்சமாகும்.

தம்பி நாளைக்கு கொழும்பில் இருந்து வருகிறான்.

தம்பி நாளைக்கு கொழும்பில் இருந்து வருகிறான்.
[ambi na:lAykkT koLumbile itunŕt verRa:n

அவர் அடுத்த மாதம் இந்தியாவிற்கு போகிறார்
aver aTutta ma:ŕamiŕdiya:vukkt po:Re:r

இங்கு நிகழ்கால ஒட்டுக்களாக - kiR- , - R -காணப்படுகின்றன. ஆனால் செயலுக்குரிய நேரம் எதிர்காலமாகும். இங்கு காலத்தை தீர்மானிப்பது நேரக்கிளவிகள் (Time Expressions). செயலுக்குரிய உறுதிப் பொருளை வெளிப்படுத்த யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் அதிகம் இவ் அமைப்பினைப் பயன்படுத்துவர். மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் வருகிறான், போகிறார் ஆகிய நிகழ்கால வினைகள் எதிர்காலப் பொருளில் பயன்படுத்தும் போது

தம்பி நாளைக்கு கொழும்பில் இருந்து சிலவேளை வருகிறான்.

[ambi na:lAykkT koLumbile itunŕt silavŕ:lE vetukT Ra:n

என கூறமுடியாது. சிலவேளை என்ற உறுதிப்பாடு அற்ற சொல்லுடன் எதிர்கால வினையையே நாம் பயன்படுத்துகின்றோம்.

தம்பி சிலவேளை நாளைக்கு கொழும்பில் இருந்து வருவான்
[ambi silavŕ:lE na:lAykkT koLumbile itunŕt vetuva:n

நேற்று இந்த நேரம் அங்கு நிற்கிறேன்.
ne:RRt iŕŕda ne:tam aŕŕt nikktRen

இவ்வாக்கியத்தின் அடிப்படையில் இது இறந்தகாலத்துக்குரிய செயல் ஆனால் நிகழ்காலத்திற்குரிய வினை அமைப்பை கொண்டுள்ளது. இங்கு வினைச்சொல்லானது நிகழ்காலமாக இருந்தாலும் இறந்தகால நேரக்கிளவி (Time Expression) செயலுக்குரிய நேரத்தை தீர்மானிப்பதைக் காணலாம்.

எழுத்து வழக்குடன் ஒப்பிடும் போது பொதுவாக யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் தொடர்காலம் (Progressive tense) வினை நிறைவுக் காலம் (Perfect tense) ஆகியவற்றின் பயன்பாடு குறைவாகக் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

நான் இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறேன்
(எழுத்து வழக்கு வினை நிறைவுக்காலம்)
na:n ippoLuṭu ṭa:nvaṅṭitukkiRe:n

நான் இப்பான் வந்தனான் (பேச்சு வழக்கு)
na:n ippa:n vaṅṭana:n

அவன் படித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
(எழுத்து வழக்கு தொடர்காலம்)
avan paTittukkoNTitukkiRa:n

அவன் படிக்கிறான் (பேச்சு வழக்கு)
avan paTikkiRa:n

அவன் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறான்
(எழுத்து வழக்கு தொடர்காலம்)
avan ve:lay seyṭukoNTitukkiRa:n

அவன் வேலை செய்கின்றான் (பேச்சுவழக்கு)
avan ve:lay seyyiRa:n

நான் பத்திரிகை வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்
(எழுத்து வழக்கு தொடர்காலம்)
na:n paṭṭitikaṅ va:sittukko
NTitukkinRe:n

நான் பத்திரிகை வாசிக்கிறேன்
na:n pe:ppar va:sikktRe:n
எனினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் தொடர்காலமானது (Progressive Tense) பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.
avarka! vaṅṭukoNTitukkiRa:rika!

அவையள் வந்துகொண்டிருக்கினம்.
(பேச்சுவழக்கு)
aveya! vaṅṭikoṅditukkiRe:rxal

நான் அப்பொழுதுதான் போய்க் கொண்டிருந்தேன்.
na:n appoLuṭuṭa:n po:ykkoNTiṭuṅṭe:n

நான் அப்ப போய்க்கொண்டிருந்தேன்.
(பேச்சு வழக்கு)
na:n appa po:ykkoṅṭitṅṭe:n

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் சில சூழ்நிலைகளில் செயலுக்குரிய நேரம் குழப்பம் மிக்கதாக காணப்படும்.

அவர் கொழும்பு போகிறார்.
aver koLumbṭ po:Re:r

இங்கு அவர் இப்போது போய்க் கொண்டிருக்கிறாரா? அல்லது நாளாகத் போகிறாரா? என்ற நிலையில் நிகழ்காலம் வடிவத்தின் சிறப்பியல்பு இது எதிர்காலத்துடன் தன்னை இணைத்து வருகின்ற தன்மையை காணமுடிகின்றது. இதே போன்று

“கெதியாய் செய்யுங்கோ”
keṭṭiya:y seyyuṅṅo:

இச் சூழ்நிலையில் செயல் ஆரம்பமாக நிகழ்கால சூழ்நிலையையும் எதிர்காலத்தின்

விரைவாக ஆரம்பியுங்கள் என்ற சந்தர்ப்பத்தில் எதிர்கால செயலையும் அடையாளப்படுத்துகிறது.

வழமையான நிகழ்வுகளைச் சுட்டவும் நிகழ்காலத்தைப் பயன்படுத்துவர்.

நான் நான்கு மணிக்கு எழும்புகின்றனான்.
na:n na:ngt maNikktoLumbtRana:n

அப்பா ஒவ்வொரு நாளும் சந்தைக்கு போகின்றவர்.
appa: ovvotu na:ltm sandekkt po:Raver

நாங்கள் காலையில் கோயிலுக்கு போகின்றனாங்கள்.
na:nga! ka:lame:le ko:yilukkt po:Rana:nga

நான் காலையில் எட்டு மணிக்கு சாப்பிடுகின்றனான்.
na:n ka:lame:leTT maNikk sa:ppitrRana:n

முழுமையுறு நிகழ்கால (Present Perfect)வடிவங்களானது ஒருவருக்குள்ள அனுபவத்தைக் குறிப்பிடும் சந்தர்ப்பத்தில் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்துகின்றோம். நாங்கள் காளான் கறி சாப்பிட்டிருக்கிறோம்.
na:nga! ka:la:n kaRi sa:ppiTTitukktRam

நான் இந்தியாவுக்கு போயிருக்கிறேன்.
na:n indiya:vukkt po:yitukktRen

நான் கிரிக்கற் விளையாடியிருக்கிறேன்.
na:n kiRikkaR vtleya:TiitukktRen

ஒரு நிகழ்வு சற்று நேரத்திற்கு முன்பு நடந்திருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பத்திலும் முழுமையுறு நிகழ்காலத்தை (Present perfect) பயன்படுத்துகின்றோம்.

கடைக்கு சீனி வந்திருக்கிறது.
kaTaykkt si:ni vanditkkt

அவன் நன்றாக விளையாடியிருக்கிறான்
avan nalle vtleya:Ti itukktRa:n

சில புனை கோள்களை மனதில் எண்ணும் சந்தர்ப்பத்தின் போதும் முழுமையுறு நிகழ்காலம் (Present Perfect) பயன்படுத்தப் படுகிறது.

மழை பெய்திருக்கு
maLay peytukkt

பாம்பு போயிருக்கு
pa:mbt po:yitukkt

நாங்கள் வீட்டிலை இல்லாத நேரம் யாரோ வந்திருக்கினம்
na:nga! vt:TTile illa:ta ne:tam ya:to vanditukkinam

அப்பா வந்திருக்கிறார்.
appa: vanditukktRe:r

எதிர்காலத்தில் ஒரு செயலுக்கான திட்டத்தை குறிப்பிடும்போது வினைஎச்ச (Infinitive) வடிவங்களுடன் சில துணை வினைகளை பயன்படுத்தும்போது அங்கு நிகழ்கால ஒட்டுக்கள் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

அவர் கடை கட்ட நினைக்கின்றார்
aver kaTay kaTTa ninaykktRe:r

அவர் கடை கட்டப் பார்க்கின்றார்.
aver kaTay kaTTa pa:kkktRe:r

நிகழ்கால அமைப்பானது யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கைப் பொறுத்தவரை இவ்வாறான

நுட்பமான அம்சத்தைக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது.

12. நிகழ்கால நேரக்கிளவிகள்
(Present tense time expressions)

11. நிகழ்கால ஒட்டுக்கள்
(Present tense affixes)

-kkiR-[PaTikkiRam] படிக்கிறம்.
[paTi - kkiR -am]

-kiR- [vatukṭṚen] வருகிறன்
[vatu - kiR - an]

[seykṭṚa:] செய்கிறா
[sey - kiR - a:]

-R- [o:TuṚen] ஓடுறான்
[o:Tu - R - an]

-φ-[o:Tuṫu] ஓடுது
[o:Tu -φ - tu]

[vetuṛṭ]வருது
[vetu - φ - tu]

நிகழ்கால ஒட்டுக்களில் [-kkinR-], [-kinR-]
போன்றவைஎழுத்து வழக்கிலேயே அதிகம்
பயன்பாடுடையதாக காணப்படுகிறது.

| | |
|----------------|-----------|
| [naTakkinRa:n] | [-kkinR-] |
| [paTikkinRa:n] | [-kkinR-] |
| [seykinRa:n] | [-kinR-] |
| [po:kinRa:!] | [-kinR-] |
| [o:TukinRa:n] | [-kinR-] |

யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கில் பின்வருமாறு
பயன்படுத்தப்படுவதை காணமுடிகின்றது.

| | |
|-----------------|----------|
| [naTakktRa:n] | [-kkiR-] |
| [paTikktRa:n] | [-kkiR-] |
| [kaṭṭaykkiRa:n] | [-kkiR-] |
| [po:ktRa:!] | [-kiR-] |
| [o:TuRa:n] | [-R-] |

பேச்சு வழக்கு

இப்ப [ippa]
இண்டைக்கு [iṇḍaykkt]
இப்பதான் [ippaṭa:n]
இப்பான் [ippa:n]

தற்போது [taRpo:ṭu]
தற்சமயம்[taRsamayam]

இந்தநிமிடம் [iṇḍanimisam]
இப்பொழுது [ippoLuṭṭ]
இந்நேரம் [inne:tam]

ஒவ்வொருநாளும்[ovvotu na:ṭum]

வழமையாக[vaLameya:xa]
வழப்பமாய் [vaLappame:y]

எழுத்து வழக்கு

இன்று [inRu]
இப்பொழுது [ippoLuṭṭu]
தற்காலம்[taRka:lam]
தற்சமயம்[taRsamayam]

ஒவ்வொருநாளும் [ovvotu na:ṭum]
தினமும்[ṭinamum]
வழமையாக[vaLamaya:ka]
நாள்தோறும்[na:ṭo:Rum]

13. முடிவு

பொதுவாக இரட்டை வழக்கு மொழிகளில் பேச்சு வழக்கு எழுத்து வழக்கில் இருந்து வேறுபட்டு அமைகின்றது. யாழ்ப்பாணப் பேச்சு வழக்கைப் பொதுவாக தவிரை நிகழ்கால அமைப்பானது எழுத்து

வழக்கில் இருந்து வேறுபட்டு அமைவதன் பேச்சு வழக்கில் நிகழ்கால அமைப்பானது பல நுட்பமான அம்சத்தைக் கொண்டதாக விளங்குகின்றது.

உசாத்துணைகள்

- Agesthalingam, S. (1982). *Linguistics Lexicology :ka:lam*. India: All India Tamil linguistics society publication.
- Comrie, B. (1985). *Tense*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Kailainathan, R. (1993). *ya:LppaNappe: ccṭṭamiLil tRaṇḍaka:la amaypṭ*. Journal of Cinthanai, V(I,II),91-94.

- Kamatchi, A. (2004). *Perfect form in Tamil*, International Journal of Dravidian Linguistics, 33:2, 151.
- Karunakaran, K. (1975). *samuṭaLyamoLiyiy al:moLiyinitṭnilayṭṭanmay*: Chennai: pa:ti nilayam. P.
- Matthews, P.H. (2007). *Oxford Concise Dictionary of Linguistics*: Oxford University Press.
- Nuhman, M.A. (1999). *aṭippaṭayttamiṭ ilakkaṭam*: Kandy: University of Peradeniya Publication.
- Suseendirarajah, S. (1993). *Jaffna Tamil:Tense*. Jaffna: University of Jaffna Publi